

The image shows a fragment of an ancient manuscript, likely from a Sanskrit text. The paper is heavily damaged, with significant tearing and missing sections. The text is written in a dark, cursive script, characteristic of Devanagari. The visible text is arranged in horizontal lines, though the damage makes it difficult to read in full. The script is dense and appears to be a form of Sanskrit or a related classical language. The fragment is light brown and shows signs of age and wear.

६

१

मातोक्तोचत्तुर्गणविमर्दि चयोज्यामिति सु
 त्नादीन्येकादशाष्टसमानि कल्कस्ते
 हसमंदघात्यं च प्रगटतिष्ठद्वयं तैवत्यक्तव्यं
 त्कल्कस्तेहयोद्वाभावः उक्तं हि नांगुलीग्र
 कल्कोनस्तेहगेनोसशब्दा वणादिस्ते
 शीघ्रमाहरेदित ८ तालिसंग्राथिधा
 कराकृष्णजीरश्च दाम्नासामुद्रं विष्टजी
 रुचकां चक्रुटिदाडिमनैः विंशत्यष्टत्रि
 वैयवेर्भास्करोन्नेयवाक्तेगुल्माभा शोर्त्तिकासंग्रहणो
 जठरहृत्वागादश्चेत्तवांत औषधं भवति कः भास्को
 रक्षणाः कीदृशं तालीसादिभिः कृतः तालीसं ताली
 सपत्रांग्रंथि पिप्पलिमूलं घातयेत्कस्तवरी
 केसरं वरसैधवं विडविडलवाणं करापिष्पालं रु

६

८

४

शायः आंध्रपटलं अशम अशमीकासः कसनेतत्र भा
 गीतुंबुरुदारुदीप्यमिश्रियुग्धंतीक्ष्णीरद्विचुत्कोलेदी। गं=
 दृष्टुवेत्तसिद्धिभकरागहिंवादिलुंगादितं मूत्राक
 तित्यसारवदरांभस्तक्रयेयापयामस्तुसां ग्राह्य
 पीतिमधिकंयुक्तास्तयेवांघृतं ८ भव
 दिक्षुर्गं भाट्टिः क्षिजा तंबुरुर्वनजः दार
 प्योपवानि अजमोदाहिंवादावुक्तत्वात् मि
 तपुष्याद्यं दंतीति कुंभः क्षिजीरेस्तदममूलं
 स्मजीरकेमेतप्यहिंवादिस्तुक्तत्वात् त्रिवृत्तं तं ग्राह्यः
 कोलंवदरं ऐंटी उंद्वारुणी एष्वीवाव्यका वे भा
 उं गं सिंधुनिर्गुंडी श्मकरागजापिपलीहिंवा दंतं हि
 श्वमेत्यादीनि वक्ष्यमाणानि नत्कीदृशं लुंगादितं मा
 तुलुंगरसेनादितं भवेत् इवमानंच इवेणयावनाश्च
 भा=

गं=

स्पृ=

Handwritten text in Devanagari script, arranged in approximately 12 horizontal lines. The text is written in a cursive style and appears to be a religious or philosophical passage. A large, dark, irregular ink blot or smudge is present on the left side, partially obscuring the text in the middle lines.

५३

Small handwritten mark or character on the left margin.

३६५ ३६५ ३६५ ३६५ ३६५ ३६५ ३६५ ३६५ ३६५ ३६५
श्रीः श्वासः श्वासन कासः कसन ज्ञान मृषिभ्याम्
येन्येभाषव्याख्या प्रकारस्तपुक्तिप्रत्यत्वात्पत्ताः ५
स्वर्णादीरीकवरीहपुष्पाव्योववेहोत्तम्यावित्तदोरोजी
रेमिशिशिटिधनायोक्तरं ग्रंथिपृथिवि सक्षिणाग्रारिवि
लपहसमंसनलेन्द्रोचत्तर्द्धिस्त्रिर्द्धिनीत्रिददिनिमनः
एतान्नारायणाय येयोर्शः परिकर्त्तिगुल्म
लव्याधिविदसंगेदाडिमन्निनिडीकदशं मि
क्रमान् सेराभस्तुभिरुष्मकेभ्राविष्यममूले
राज्वरेकासश्वासभगंदरग्रहणिरुडुकात्त सग्रहे
र्द्ध स्वर्णादीरीनियेयोर्शइतिमनःख्यातः केः भः यं
चूर्णाः नारायणाः चूर्णश्चासोनारायणाश्च संनना
ययणाः नारायणात्त्वमद्भुतं शर्दिगुल लकैरीषधौ
रुनइति एभिस्वर्णादीयीदिकनः स्वर्णादीरीहेमडु

१२

12

रः कृमयो जंतवः वमिष्यतिः अरुतिः
 जीरां विरूचादि गुल्मः प्रसिद्धः
 अल्पानलोत्तिमांघ्रं आस्यं मु
 दंपातुः मृत्तु मृत्तिका हृदयं आर
 ध्यासः ध्यासनं कासः कसनं तत्र
 जानि विजयावाढाद्धकुट्टिदृष्ट
 लम्भठरे शाईलमुष्मावुना डोवधंम
 हलिचूर्णं केः कनं हिंगुरामठं उग्रावच
 लवरं शंडीनागरं अज्जाजीजीरकं विजयाहरीत
 की वाद्याद्धपुष्करमूलं कुंठपाकल त्रिदुग्धः दंती
 निकुंभः तकोकीदशं अंशोत्तरं अंशोत्तमागेन च
 कर्मन्तरं परं यत्र यत्तु प्रथमादिनीयं हिंगुरां त्रि
 यंत्रिगुरामित्यादि अर्तिः मूलगुल्मः प्रसिद्धः जठर